

KRISPLAN

för läger och evenemang
i ELM Syd och ELU

KRISPLAN

för läger och evenemang inom ELM Syd och ELU

Skapad 240501, redigerad 240601

*I detta dokument används ordet "barn" för alla deltagare på våra evenemang, oavsett ålder.
Likaså används ordet "läger" för alla typer av evenemang.*

Innehållsförteckning

Kapitel 0	Att göra innan lägret/eventemanget	sida 2
Kapitel 1	Olyckor	s. 3-6
Kapitel 2	Sjukdom	s. 7-10
Kapitel 3	Våld, övergrepp och trakasserier	s. 10-14
Mallar	Krisplan, riskbedömning och åtgärdsplan	s. 15-17

Kapitel O – **Att göra innan lägret/eventemanget**

Vid alla läger skall en krisplan, riskbedömning och åtgärdsplan upprättas enligt bifogad mall (finns sist i detta dokument). Vid de tillfällen en händelse uppmärksammas ska också en händelserapport upprättas för att beskriva händelsen och tagna åtgärder.

Detta dokument, inklusive krisplan, riskbedömning och åtgärdsplan, skall finnas tillgänglig i fysisk form på ev. ledarrum eller dylikt samt delas med organisationens (ELU/ELMsyd) verksamhetsledare innan lägrets början.

Det kan vara bra för den som är ansvarig för varje läger/eventemang att ladda ner **Svenska Röda Korsets Första hjälpen-app** som ger all information man behöver i de vanligaste nödsituationerna.

0.1 **Kommunikation om olyckan är framme**

Vid en incident, oavsett om det är en olycka, sjukdom, våld, övergrepp eller trakasserier är det viktigt att tänka över hur och vad som skall kommuniceras till övriga ledare och deltagare på lägret. Var noga med att följa de åtgärder som finns listade på respektive incident, och ta kontakt med krisgrupp och/eller verksamhetsledare för frågor kring hur och vad som bör kommuniceras ut till övriga ledare och deltagare.

Vid större och allvarliga olyckor, samt vid allvarliga sjukdomsfall eller våld, övergrepp och trakasserier bör endast berörda ledare och deltagare få information om vad som hänt, i ett inledande skede. Följ därefter listan med åtgärder för respektive incident, där krisgrupp och verksamhetsledare för respektive organisation tillsammans kan avgöra vad som skall kommuniceras till övriga, samt vem som skall göra det.

För ELU-eventemang skall ELUs kommunikationspolicy gälla vid all kommunikation. Vid osäkerhet kring denna är det bäst att kontakta ELUs verksamhetsledare.

Kapitel 1 – Olyckor

Med olyckor avses plötsligt inträffade händelser som har medfört eller kan befaras medföra skada. Hiträknas händelser som beror på företeelser i naturen eller som inträffar utan människors handlande. Vid olyckor på läger eller evenemang ansvarar lägeransvariga för att uppmärksamma olyckans natur och vidta tillbörliga åtgärder enligt detta dokument.

När olyckor äger rum och närvarande ansvariga har misstankar om att skador är allvarliga eller livsfarliga eller att de är osäkra på hur man bäst hanterar situationen ska man alltid ringa 112!

Olyckor är indelade i fyra kategorier:

◆ **Lättare olyckor, sida 4**

◆ **Mindre olyckor, sida 4**

◆ **Allvarliga olyckor // ◆ Dödsfall, sida 5-6**

◆ **Kriser, sida 5-6**

För mindre eller allvarliga olyckor bör man göra en olycksrapport.

Om den skadade är anställd inom ELM-sfären skall arbetsgivaren anmäla skadan på anmalarbetsskada.se.

En akutlåda ska finnas lättillgänglig. Dessutom ska den tas med på utflykter. Den bör innehålla: plåster av olika storlekar, kompresser, bomull, elastiska bindor, sax, kirurgtejp, koksaltlösning i små behållare, engångshandskar.

1.1 Åtgärder

1.1.1 Lättare olyckor

Olyckor kan man definiera som lättare när en individ inte är i fara och skadan är mindre än att man behöver söka vård. Exempel på obetydliga skador: skråma, blåmärke, näsblod, skärsår eller brännsår på ytan.

Åtgärder:

1. Sjukvårdsansvarig (se bifogad mall för krisplan) lägger om skadan med utrustning från sjukvårdsväska.
2. Informera barnets vårdnadshavare.
3. Ansvarig på plats iakttar att den skadade hämtar sig och att skador inte är allvarligare än ansågs i början.

1.1.2 Mindre olyckor

Olyckor på människor kan definieras som mindre när individen som skadades är i liten fara eller när en större fara förhindrades men den skadade fick skador som läkare borde undersöka. Exempel på mindre olyckor: grunt skärsår som behövs sy ihop, svullnad efter mindre slag, stukad fot.

Vid mindre skador är alla ledare ansvariga för att, vid behov, ringa 112, tillkalla ambulans och följa med till sjukhus.

Åtgärder:

1. Lägg om skadan med utrustning från sjukvårdsväska och ge första hjälpen.
2. Sök läkare vid minsta misstanke om behov.
3. När barn behöver söka läkare ska vårdnadshavare alltid kontaktas så fort som möjligt.
4. Ge den skadade hjälp med att komma till läkare eller akutklinik. Ansvarig eller annan ledare följer med och stannar med den skadade tills den kan återvända till lägret eller vårdnadshavare anländer.
5. Informera verksamhetsledare om olyckan.
6. Den skadade eller vårdnadshavare bestämmer hur mycket man ska upplysa andra om olyckan.
7. Ansvarig på plats iakttar att den skadade hämtar sig och håller kontakt med vårdnadshavare.
8. Ansvarig ska alltid skriva olycksrapport efter att olyckans konsekvenser är kända.

1.1.3 Allvarliga olyckor

Allvarlig olycka är när en individ är i stor fara efter en olycka och får kroppsskador som läkare behöver undersöka. Exempel på allvarliga skador: Allvarliga brännsår, djupa skärsår, stor blodförlust, tunga huvudslag, ryggskada och misstankar om invärtes skador, blödning eller benbrott.

Vid allvarligare skada

Vid allvarliga skador är alla ledare ansvariga för att ringa 112, tillkalla ambulans och följa med till sjukhus.

1. Värna om din och den skadades säkerhet.
2. **Ring 112** och svara på deras frågor. Ge tydlig beskrivning av plats och problem.
3. Se efter skador och ge första hjälpen med hjälp från 112. Ta hand om den skadade tills räddningspersonal är på plats.
4. Meddela omedelbart vårdnadshavare.
5. Kontakta krisgruppen och verksamhetsansvarig.
6. Alla barn visas bort från olycksplatsen. Ta hand om dem.
7. Ansvarig (eller annan ledare) följer med den skadade i ambulans till akuten och stannar tills vårdnadshavare har kommit.
8. Ansvarig (eller annan ledare) blir kvar på plats för att ta hand om övriga deltagare (barnen).
9. Ansvarig på plats gör en olycksrapport med stöd från ansvariga i passande verksamhet.

1.2 Vid kris, livshotande skada, medvetstlöshet eller dödsfall

Krisgrupp enligt mall och verksamhetsledare sammankallas och tar ställning till hur situationen ska hanteras.

I första fasen av krisen tar för tillfället ansvarig ledare befälet och leder insatsen tills resten av krisgruppen alternativt insatsledare från räddningstjänst, polis eller motsvarande anlänt och tagit över ansvaret. Alla ledare är ansvariga för att vid behov larma 112 och agera efter instruktioner från dem.

Då den akuta fasen har gått över är krisgruppen ansvarig för att ge det stöd deltagarna behöver för att hantera situationen. Samla barngruppen och se till så att ingen lämnas ensam. Krisgruppen ansvarar för att kontakta anhöriga på hemmaplan och ge korrekt information till alla berörda. Vid dödsfall är det polisens uppgift att lämna besked till anhöriga. Lämna aldrig uppgifter om dödsfall innan polisen har bekräftat det.

Verksamhetsledare är ansvariga för eventuell hantering av media.

Krisgruppen ansvarar för att det ges stöd åt deltagare/ledare på lägret om något allvarligt, t.ex. allvarliga olycksfall eller dödsfall, inträffat på "hemmaplan". Ansvaret gäller så länge deltagare/ledare är kvar på lägret.

1.2.1 Livshotande skada eller medvetslöshet:

1. Värna om din och den skadades säkerhet.
2. **Ring 112** och svara på deras frågor. Ge tydlig beskrivning av plats och problem.
3. Se efter skador och ge första hjälpen med hjälp från 112. Ta hand om den skadade tills räddningspersonal är på plats.
4. Meddela omedelbart vårdnadshavare.
5. Kontakta krisgruppen och verksamhetsansvarig.
6. Alla barn visas bort från olycksplatsen. Ta hand om dem.
7. Ansvarig (eller annan ledare) följer med den skadade i ambulans till akuten och stannar tills vårdnadshavare har kommit.
8. Ansvarig (eller annan ledare) blir kvar på plats för att ta hand om övriga deltagare (barnen).
9. Ansvarig på plats gör en olycksrapport med stöd från ansvariga i passande verksamhet.

Ansvarig informerar om olyckan till passande verksamhetsledare/personal.

Ledare i berörd verksamhet informerar vårdnadshavare till andra deltagare (barn) om olyckan. Ingen deltagare ska lämna olycksplatsen förrän vårdnadshavare har kontaktats.

Sök rådgivning från krisgruppen och värdera behov av krishjälp.

Verksamhetsledare värderar i samarbete med den som är ansvarig om det finns ett skäl att informera om olyckan till andra som är med i rörelsen men var inte på plats när den ägde rum.

1.2.2 Dödsfall

Vid misstanke om att en individ har avlidit i en olycka eller återupplivning har börjat efter en olycka är viktigt att följa stegen nedan.

1. Värna om din och andras säkerhet.
2. **Ring 112** och svara på deras frågor. Ge tydlig beskrivning på plats och problem.
3. Meddela omedelbart vårdnadshavare.
4. Följ instruktioner från 112.
5. Alla barn visas bort från olycksplatsen. Ta hand om dem.
6. Ansvarig (eller annan ledare) följer med den skadade i ambulans och stannar tills vårdnadshavare har kommit.
7. Ansvarig eller annan ledare blir kvar på plats för att ta hand om övriga deltagare (barnen).
8. Ansvarig informerar verksamhetsledare/personal i verksamheten.

Ledare i berörd verksamhet informerar vårdnadshavare till andra barn om olyckan.

Ingen ska lämna olycksplatsen förrän vårdnadshavare har kontaktats.

Sök rådgivning från krisgruppen och erbjud krishjälp.

Verksamhetsledare informerar andra ansvariga i rörelsen.

Kapitel 2 – Sjukdom

Viktigt är att alla ledare får information **inför lägret** om någon deltagare har en långvarig sjukdom, till exempel diabetes eller kronisk luftvägssjukdom.

Om barn behöver ta medicin under ett läger bör alla ledare informeras om det. Om barn har med sig medicin utan att lägergård/ledare har fått information om det från vårdnadshavare ska huvudledare omedelbart kontakta vårdnadshavare. Det för att få kunskap om varför barnet tar medicin, när barnet ska ta medicin, vem styr intag av medicin och hur mycket medicin barnet ska ta.

Viktigt är att ha system på hur man förvarar medicin, att det är lättillgängligt, att det inte tappas bort och att andra barn inte får tillgång till medicinen. Vid utflykt ska medicin finnas med.

Vid allvarliga sjukdomsfall bör man göra en olycksrapport.

Om den sjuka personen är anställd inom ELM-sfären skall arbetsgivaren anmäla skadan på anmalarbetsskada.se.

Allergi, astma, diabetes och andra långvariga sjukdomar

Det är viktigt att:

- Inhämta information kring detta via anmälan
- I samråd med vårdnadshavare göra en plan för åtgärder vid eventuella sjukdomsfall, samt kommunicera detta till ledarteamet
- Anpassa verksamheten för berörda deltagare så att de i största möjliga mån kan delta som vanligt
- Göra anpassningar av ordinarie verksamhet om möjligt

2.1 Astma

Astma är en sjukdom i luftvägarna som gör att det ibland blir svårt att andas. Det är också vanligt med långvarig hosta. Astma behandlas med olika sorters läkemedel som barnet får andas in. Med rätt behandling minskar eller försvinner oftast besvären.

Mer information på 1177.se under "Astma".

Vid fall av astma:

- Följ vårdnadshavarens instruktion
- Trösta barnet
- Hjälp barnet att sätta sig i en bekväm position
- Hjälp barnet att ta in medicin (om det finns/gäller)
- Hjälp barnet att få kontroll över andningen

Läs mer om Astma på nästa sida

Ring 112 om:

- Barnet har andnöd
- Barnets hud är blek eller blåaktig
- Om läget inte har blivit bättre eller medicin inte hjälpt
- Barnet blir medvetslöst
- Ledare är osäker på situationen

2.2 Allergisk chock

Allergier som kan ge allergisk chock är t ex insektsallergi, nöttallergi, jordnöttsallergi och matallergi.

Allergisk chock innebär att du får en allvarlig allergisk reaktion som kommer snabbt. Du får en kombination av symtom: till exempel kan det klia över kroppen, svullna i munnen och du kan få svårt att andas och bli svimfärdig. Det är ovanligt att få en allergisk chock, men det kan bli livshotande utan behandling. **Om det sker dig eller någon i din närhet ska du genast ringa 112.**

Oftast har personer med allvarliga allergier med sig adrenalin som injektionspenna. Det är viktigt att ledarna vet var denna finns. Läkemedlet sprutas in i muskeln på lårets yttre sida. Det går bra att sticka genom tunnare kläder. Det kan upprepas efter 10-15 minuter om ingen förbättring skett.

Vid allergisk chock:

- Ge barnet adrenalin som injektionspenna
- **Ring 112**
- Ge barnet en antihistamin-tablett och kortison-tabletter
- Ge hjärt- och lungräddning vid akuta besvär

2.3 Diabetes typ 1 hos barn

Diabetes typ 1 är vanligare att få som barn. Insulin är ett hormon som behövs för att cellerna ska kunna ta upp socker från blodet. Vid typ 1-diabetes slutar kroppen tillverka insulin och barnet får då för mycket socker i blodet. Behandlingen består av att få insulin. Då kan barnet delta i samma aktiviteter som andra barn.

Ketoacidosis kan inträffa om hormonet insulin saknas i kroppen. Då kan cellerna inte ta upp blodsockret och blodsockervärdet stiger. Det kan hända vid exempelvis obehandlad typ 1-diabetes, om man glömt ta sitt insulin eller om en insulinpump inte fungerar som den ska. Ketoacidosis är ett allvarligt tillstånd som kan bli livshotande.

De första symptomen på ketoacidosis är att barnet behöver kissa oftare och blir törstigare än vanligt. Andra symptom är att må illa, kräkas, få ont i huvudet, få ont i magen, lukta aceton ur

munnen, få svårt att andas, få yrsel, bli förvirrad, trött och svår att få kontakt med. Till slut kan barnet bli medvetslöst.

Läs om symptom och mer information på 1177.se under "Diabetes".

Ring 1177 om du vill ha sjukvårdsrådgivning och hjälp att bedöma symtom. **Ring 112** vid kraftiga symptom eller medvetslöshet.

2.4 Epilepsi

Epilepsi är en sjukdom i hjärnan som orsakar olika typer av anfall. Ett anfall kan innebära att du får en kramp eller förlorar delar av ditt medvetande under en kortare eller längre stund. Mellan anfällen kan du må som vanligt.

Den som har epilepsi har besvär under den tiden då anfallet pågår och en stund efteråt.

Anfallen kan vara mycket olika för olika personer. Hos de flesta är anfällen liknande varje gång, men en del kan få flera olika typer av anfall.

Läs mer på 1177.se under "Epilepsi".

Vid epileptiskt anfall

Den som har epilepsi kan inte göra mycket själv när ett anfall har startat. Därför är det viktigt att personer i omgivningen vet vad de ska göra. Ett anfall kan se mycket dramatiskt ut och vara mer skrämmande för den som ser på än för den som har anfallet. De flesta anfall går över av sig själva utan att orsaka skada.

Barn som får ett anfall kan känna sig lugnare om du pratar med barnet, tills det att barnet är helt vaken. Du kan till exempel säga att barnet inte är ensam, att du finns där och att du hjälper till. Det kan även kännas bra om du rör vid barnet eller håller i barnet lite lätt.

Du kan minska risken för att personen skadas under anfallet genom några enkla åtgärder:

- Lossa kläder som sitter tätt i halsen.
- Lagg något mjukt under huvudet om den som fått ett anfall ligger på hårt underlag.
- Lagg personen i stabilt sidoläge när kramperna är över för att underlätta andningen.
- Stanna kvar tills anfallet är över så att den som har epilepsi kan berätta hur barnet vill bli hjälpt.
- Titta på klockan så att du vet hur länge anfallet varat.

Det finns också några saker som du **inte** bör göra:

- Stoppa inte in något i munnen på den som har ett epileptiskt anfall. Det kan skada tänder och försvåra andningen.
- Försök inte hålla emot om en arm eller ett ben på den som har epilepsi rycker i kramp under anfallet.

Läs mer om Epileptiska anfall på nästa sida

Ring 112 om:

- Anfallet varar längre än 1-2 minuter
 - Ingen vet att personen har epilepsi
 - Ett andra anfall följer strax efter det första
 - Personen inte återfår medvetandet efter anfallet
 - Personen får anfall medan den är i vatten
 - Om du som ledare är det minsta osäker på hur du ska agera
-

Kapitel 3 – Våld, övergrepp och trakasserier

Enligt FN:s barnrättskommittés definition avses våld mot barn vara alla former av fysiskt eller psykiskt våld, skada eller övergrepp, vanvård eller försummelse, misshandel eller utnyttjande samt sexuella övergrepp mot barn. Det enligt FN:s barnrättskommittés definition. Begreppet våld har valts av FN:s barnrättskommittén för att omfatta alla de former av skador på barn som anges här nedan, även om de andra begreppen som används för att beskriva olika typer av skador (skada, övergrepp, vanvård eller försummelse, misshandel och utnyttjande) väger lika tungt.

Enligt FN:s barnrättskommitté ska barn kunna delta i läger och andra evenemang eller verksamheter utan att bli utsatta för våld. Vi vill att våra läger och evenemang ska vara trygga platser för ledare och barn, fria från våld, i alla former (fysiskt, psykiskt och sexuellt).

På läger bör alla ledare och deltagare informeras om att olika former av våld inte accepteras, samt om de åtgärder som tas.

3.1 Ordförklaring och begrepp

Fysiskt våld

Omfattar all kroppslig bestraffning och alla andra former av grym, omänsklig eller förnedrande behandling. Det omfattar även fysisk mobbning och pinnalism utförd av vuxna och/eller andra barn. Fysiskt våld kan exempelvis handla om att slå barnet med handen eller med ett redskap eller om att sparka, skaka, klösa, nypa, bita eller dra i håret.

Psykiskt våld

Psykisk misshandel, psykiska övergrepp, verbala kränkningar och känslomässiga övergrepp eller emotionell vanvård. Det omfattar bland annat alla former av varaktiga skadliga interaktioner med barn, exempelvis att förmedla till barn att de är värdelösa, oälskade eller oönskade. Det kan handla om avhumaniserande beteende, förföljelse, långvarig tystnad, samt att skrämma, terrorisera, hota, stöta bort, isolera, negligera, utnyttja och förläda.

Det kan också handla om att vägra ge barn en känslomässig respons eller om förolämpningar, tillmälen, förödmjukelser, nedvärderingar, förlöjliganden och om att såra barns känslor. Att låta barnet bevittna eller på annat sätt exponeras för våld i hemmet är ett exempel på psykiskt våld. Även psykisk mobbning utövad av vuxna eller andra barn, bland annat via informations- och kommunikationsteknik som mobiltelefoner och internet (så kallad nätmobbning) är att betrakta som psykiskt våld.

Trakasserier

Trakasserier är ett uppträdande som kränker någons värdighet och som har samband med någon av diskrimineringsgrunderna kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionshinder, sexuell läggning eller ålder. Trakasserier kan vara när en person utsätter en annan för till exempel uttalanden om dennes utseende eller beteende. Det kan också handla om texter, bilder eller gester som anspelar på någon av diskrimineringsgrunderna och som upplevs som kränkande och oönskade.

Sexuella trakasserier och övergrepp

Här avses varje sorts sexuellt beteende som är mot offrets vilja och som kränker personens värdighet, främst när beteendet leder till hotfulla, fientliga, förödmjukande eller förnedrande situationer. Beteendet kan vara verbalt, symboliskt och/eller fysiskt. Exempel är ovälkommen beröring, tafsande eller smekning, utanpå eller innanför kläderna, samt våldtäkt. Därtill språk som är obscent eller grovt, hot om sexuellt våld, skämt, förslag, blickar, bilder eller jargonger som är sexuellt anspelande och som upplevs som kränkande.

Trakasserier och sexuella trakasserier är beteenden som är oönskade av den som blir utsatt. Den som blir utsatt för trakasserier avgör vad som är oönskat eller kränkande.

Mer information på 1177.se under "Sexuella trakasserier".

Digitalt våld

Det är digitalt våld när våld brukas via telefon, dator eller sociala medier. Sådant våld kan bland annat omfatta trakasserier, hot, spridning av personliga dokument/data, fotografier eller videor utan samtycke. Exempel på digitalt sexuellt våld skulle vara att ta bilder på en person utan dennes vetskap och distribuera dem, skicka en olämplig bild utan samtycke och vidarebefordra en bild som en person har skickat i förtroende/tilltro.

Kränkande behandling

Kränkande behandling innebär att någons värdighet kränks utan att kränkningen har samband med någon av diskrimineringsgrunderna. Det kan exempelvis vara kopplat till fritidsintressen, kroppsform, musikstil, klädstil och mera.

Vanvård

Vanvård innebär en underlåtenhet att uppfylla barns fysiska och psykiska behov, att inte skydda dem mot fara eller att låta bli att nyttja vård eller andra tjänster för barnens omvårdnad. Det kan exempelvis handla om underlåtenhet att skydda barnet från skada genom bristande tillsyn, eller underlåtenhet att tillgodose barnets grundläggande behov i form av mat, husrum, kläder och grundläggande sjukvård.

Vid misstanke om vanvård i hemmet ska en orosanmälan upprättas.

Mobbning

Mobbning är när någon upprepade gånger behandlas illa av andra. Det kan vara olika typer av fysiska, verbala och psykiska kränkningar som upprepas flera gånger. Exempelvis att få elaka kommentarer, bli hotad, slagen eller utfryst. Det kan ske på nätet eller någon annanstans. Mobbing innebär ofta att personen som utsätts utesluts ur den sociala gemenskapen.

3.2 Åtgärder vid våld, övergrepp och trakasserier

Grundläggande information

Viktigt att ha i åtanke vid eventuella fall mot barn

- Alla anklagelser bör tas på allvar.
- Ärenden bör handläggas så snabbt som möjligt.
- Det är viktigt att bete sig rätt, hålla sig lugn, akta dina reaktioner och lyssna noga på barnets berättelse utan att avbryta.
- Pressa inte ett barn alls om det inte vill uttrycka sig mer.
- Acceptera informationen barnet ger dig utan att ställa ledande frågor.
- Organisationen ska skydda den drabbade och hjälpa personen att fortsätta vara aktiv i verksamheten.

Åtgärder

Varje barn som far illa är i behov av att någon ser barnet och gör något. Om man misstänker att ett barn far illa, vad ska man göra?

Lyssna på barnet

Det viktigaste du kan göra om ett barn berättar något svårt, är att lyssna och visa intresse. Genom att lyssna hjälper du barnet att berätta. Det är bra att låta barnet berätta i sin egen takt. Det är också viktigt att du har tid att lyssna när barnet vill prata.

Man kan bli förskräckt och få svåra känslor av att lyssna på ett barn som har upplevt svåra saker. Det är viktigt att försöka låta bli att visa det för barnet. Annars kan barnet känna att du inte orkar lyssna eller att det som det berättar är fel.

Viktigt att barnet känner sig trodd

Det är viktigt att barnet känner att barnet behöver och har rätt att få hjälp, så att det som är dåligt ska sluta. Det gäller oavsett vad barnet berättar. Det är också viktigt att barnet känner att du tror på barnet.

Att ha någon att prata med ökar möjligheten för barnet att kunna förstå vad som hänt, ta emot hjälp och så småningom kunna må bättre. Det gör också att barnet kan börja lita på att någon kan hjälpa till.

Fråga också barnet om barnet har något förslag på hur ni skulle kunna få hjälp i det svåra.

Berätta sedan hur du tänker göra så att barnet får hjälp, och kom överens om när ni kan prata igen.

Läs mer på 1177.se under "När barn far illa".

Åtgärder vid misstanke om våld mot barn

Ledare berättar för verksamhetsledare, lägerchef eller gårdsansvarig, som tar beslut om vidare hantering. Det är varje ledares ansvar att meddela sin huvudledare vid misstanke om våld mot barn. Därefter är det huvudledarens ansvar att kontakta sin verksamhetsledare och krisgruppen vid behov. Verksamhetsledaren tillsammans med huvudledaren ansvarar därefter för att tillbörliga åtgärder görs.

Fysiskt våld

1. Hindra/avbryt ev. pågående våldshandling
2. Trösta barnet
3. Lyssna på den som är utsatt, och utred vad som hänt
4. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
5. Kontakta verksamhetsledare
6. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare.
7. Kontakta vårdnadshavare.

Psykiskt våld

1. Lyssna på den utsatte
2. Utred vad som hänt
3. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
4. Kontakta verksamhetsledare
5. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare.
6. Kontakta vårdnadshavare.

Trakasserier

1. Lyssna på den utsatte
2. Utred vad som hänt
3. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
4. Kontakta verksamhetsledare
5. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare
6. Kontakta vårdnadshavare

Sexuella trakasserier och övergrepp

1. Lyssna på den utsatte
2. Utred vad som hänt
3. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
4. Kontakta verksamhetsledare
5. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare.
6. Kontakta vårdnadshavare
7. Stötta den utsatte vid ev. polisanmälan

Digitalt våld

1. Utred vad som hänt och lyssna på den utsatta.
2. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
3. Kontakta verksamhetsledare
4. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare
5. Genomför åtgärder på lägret för att förhindra att händelserna fortsätter.
6. Kontakta vårdnadshavare.
7. Följa upp, se till att åtgärderna har haft effekt.

Kränkande behandling

1. Utred vad som hänt och lyssna på den utsatta.
2. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
3. Kontakta verksamhetsledare
4. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare
5. Genomför åtgärder på lägret för att förhindra att händelserna fortsätter.
6. Kontakta vårdnadshavare.

Mobbning

1. Utredda vad som hänt, lyssna på den utsatta
2. Kontakta ansvarig huvudledare och ev. krisgrupp
3. Kontakta verksamhetsledare
4. Huvudledare och krisgrupp bestämmer hur man går vidare
5. Genomföra åtgärder på lägret för att förhindra att det fortsätter
6. Kontakta vårdnadshavare
7. Följa upp, se till att åtgärderna har haft effekt

Vanvård

1. Vid misstanke om vanvård ska verksamhetsledare kontaktas och en orosanmälan göras.

Bilagor och mall för krisplan, riskbedömning och åtgärdsplan på nästa sida.

Mall: Krisplan för XXXXXX

Tanken är att denna mall skall fungera som utgångspunkt när du skriver en krisplan för ett av ELUs/ELM Syds evenemang. Byt ut, lägg till och ta bort så att det blir relevant för just det evenemang du är ansvarig för.

Lägeransvariga

Ansvarig för XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

Ansvarig för XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

Ansvarig för XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

Ansvarig för XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

Krisgrupp

Lägeransvariga ansvarar för att upprätta en krisgrupp. Gruppen ska bestå av ELUs verksamhetsledare/ELMsyds barnverksamhetssamordnare, samt minst en person med sjukvårdskunskap (sjuksköterska/läkare) och minst en person med samtalskompetens (socioekonom/kurator).

XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

XXXX, Förnamn, Efternamn, Telefonnummer

Kontaktuppgifter

Lägeransvariga skall ha tillgång till utskrivna listor med deltagarnas och ledarnas namn och telefonnummer till anhörig (vårdnadshavare för deltagare under 18 år) under lägret. Den listan lämnas också till ELUs verksamhetsledare/ELM Syds barnverksamhetssamordnare.

Alla ledare har tillgång till listor med alla deltagares mobilnummer så att de kan nå under lägret. Ledarna har också alltid laddade telefoner med sig, med ljudet påslaget. Deltagarna uppmanas att ha med laddad telefon under eventuella utflykter. Inga deltagare lämnar lägret ensamma och uppmanas att följa lägret regler. Alla ledare och deltagare får (jour)ledarnas nummer så att de alltid kan nå dem.

Sjukvårdsansvarig

Förnamn Efternamn ansvarar för att ta hand om lättare skador under lägret. Telefonnummer till Sjukvårdsansvarig är XXXXXXXXXX. Om Sjukvårdsansvarig är onåbar kontaktas istället NN. På lägret finns en sjukvårdslåda för att kunna behandla lättare sjukdomar och skador. Alla ledare är införstådda med var sjukvårdslådan finns.

NN (utbildad sjuksköterska/läkare) är kontaktbar under hela lägret och finns i närheten om det behövs hjälp/råd vid skador, *telefonnummer*.

Närmaste vårdcentral finns på *adress*, och telefonnummer dit är *telefonnummer*. Närmsta sjukhus finns i *ort*, telefonnummer till akutmottagningen är *telefonnummer*. Om det inte är så akut kan någon ledare köra till sjukhuset med NNs bil. Alternativt kan NN kontaktas för transport.

Riskbedömning och åtgärdsplan för läger och event inom ELM Syd och ELU

Arbetsledning för läger/event:

Namn:	Telefonnummer:

Generella risker

Risk	Eventuell åtgärd

Risker vid specifika moment (ex. utflykt, hajk el. dyl.)

Risk	Eventuell åtgärd

Händelserapport för läger och event inom ELM Syd och ELU

Arbetsledning för läger/event:

Namn:	Telefonnummer:

Händelserapport

Händelse och datum	Åtgärd

Övriga kommentarer: